

Af Kristina Hobbs

Mor til fem børn i alderen 0, 3, 5, 10 og 12 samt en dejlig steddatter på 21. Blogger på www.kristinahobbs.com

Børn over

Hverdagen har indtaget matriklen. Det nye er jo, at Ava eksisterer, og at Silvia nu går i skole på Hillerød Lilleskole sammen med sine to ældre søskende. Igen er der ny logistik at få på plads, og jeg er IGEN sådan en mor, der kører rigtig meget i bil. Det var jeg også i starten af denne blog, da vi lige var flyttet her til Helsinge, og jeg husker det ikke med glæde. Små børn i autosæder huer mig ikke, også selvom de bare sover. En morgen herhjemme forløber som følger nu:

Vækkeur kl. 6.10 vækker mig. Piller James' fødder ud af mit hår og langer ud efter mobilos, som altid – AL-TID- falder ned fra hylden med et KNALD. Nej, skærmen har det ikke så godt længere. Det er ikke en Touchscreen, men en Gnid-og-bank-screen. Konstaterer, at jeg

er udmattet og lægger mig ned igen og ammer Ava (jeg sover i midten mellem James og Ava og nogle gange Silvia også).

Står op og kravler nedenunder og gør mig klar til dagen – tænder, hår, klud i hovedet, kaffe.

Silvia står op og ser lidt Ramasjang. James ligger sig på tværs af sengen og sover videre med arme og ben strakt ud til begge sider. "Verden er min!" synes han at tænke fra morgenstunden.

Jeg går op og tager Ava med nedenunder, hvor hun gylper på trappen, gulvet og sin storesøster Molly, som lige vil kysse godmorgen og nu hylér "ADDDDD, jeg fik gylp i munden!" og styrter op og skifter tøj for allerførste gang i dag. Allerførste, men bestemt ikke sidste.

Med Ava i slyngen stiller jeg mad frem til børnene. Vækker min ældste søn og flygter hurtigt ud af hans værelse igen, på flugt fra *The Wrath of a Teenager* som gerne vil sove til kl. 14 hver dag.

Vi forsøger at spise morgenmad sammen alle sammen. Nyt her efter ferien, førhen spiste de små i stuen foran TV og de store i spisesstuen, mens jeg ammer og bliver gylpet på og drikker pis-lunken kaffe.

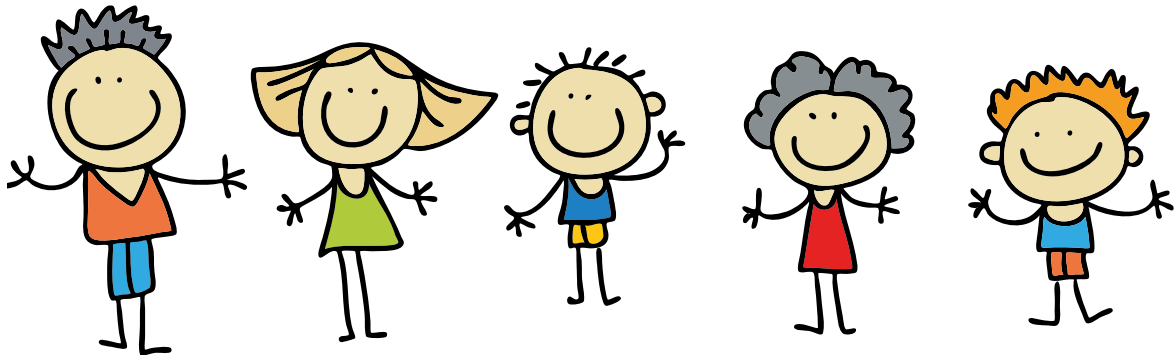
Ja, jeg har igen fået en kamp-gylpende baby. Det var Bastian også. Har I prøvet at stå med en baby på armen i køen i Netto, og så gylper ungen så heftigt over din skulder, at manden bag dig i køen nu ligner en smeltet yeti? Det har jeg. Glæder mig ikke til næste gang.

Efter morgenmaden og diverse småskænderier. F. eks. ynder James at brøle, at DET ER HANS STOOOOL og Silvia vil have den lille kop og vil ikke sidde ved siden af Bastian, der ikke kan skjule sine morgenprutter ligesom os andre, mens jeg er lidt umulig af træthed og opdagelsen af indtørret gylp i hulningen ved mit kraveben – et ellers overmåde feminint sted på kroppen, som burde dufte af Chanel og feromoner, men not in my department, drysser vi alle lidt rundt og roder og gør os klar.

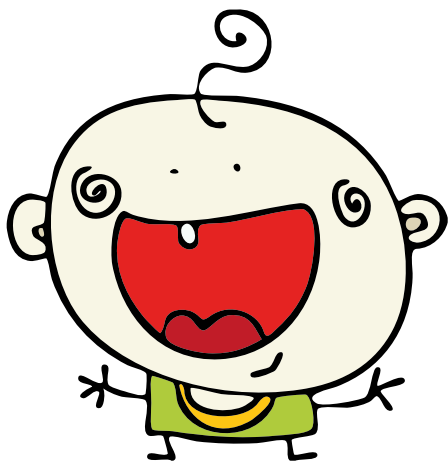
Ava bliver ammet igen og gylper sikkert igen og skal skiftes igen, for hun tisser virkelig meget om morgenen, og så skal stofbleer altså skiftes hyppigere end en-

Der skal mere end fem børn i alderen 0-12 år til at få Kristina Hobbs til at ryste på hånden. Få et indblik i en helt almindelig hverdagsmorgen i den farverige familie.

det hele...

gangsbleer. James jager katten med et lyssværd eller Bastian holder Ava, imens jeg igen forsøger at komme til at se anstændig ud. Han har et stort talent for spædbørn – det anede jeg ikke. Det gjorde han vist heller ikke selv, men Ava elsker ham.

Madpakker til alle

Madpakker smører vi om aftenen, så når alle har flippet lidt ud og er faldet lidt ned igen, så er vi klar til afgang. Nøgler check, madpakker check, telefoner check, rejsekort check. 3 børn til Hillerød, James i den lokale børnehave. Jeg kører skolebørn, Ava skal med. Roy, min mand, afleverer James. Og så henter jeg Silvia kl 14, de store tager selv hjem, for når James (har deltidsplads og skal hentes kl. 13.30) er med i bilen, er der ikke plads til os alle seks.

Lille Ava kører meget i bil, og det er ikke fedt. Men Silvia er for

lille til at tage med skolebus og tog med sine søskende endnu, så sådan er hverdagen i de næste par år. Vi forsøder bilturen med hjemmelavede tracks med fede skråle-sange på – men ville altså hellere cykle med dem. Det bliver i et andet liv. Næder otte år som cykle-mor i bilos, da vi boede på Frederiksberg, og nu tager jeg lige 8-9 stykker som bil-mor på landet i Helsingør. Vil trods alt hellere bo i Helsingør end i byen. I fredags havde vi den nyeste bilmusik-cd med (det er Bastian, der står for mikset), og vi sang Bo Evers' "Barry White" syv gange i træk, kun afbrudt af "Hells Bells" med AC/DC et par gange – og så "Vi skal ikke være kæresten" med Lærke.

Mange ting er hektiske, mange er ikke, som jeg kunne ønske. Men for "faen", hvor er børn dog skønne, både hver for sig og i flok, og hvor er jeg taknemmelig. Og træt. Og taknemmelig. *

